

Publicerad 2009-12-16 17:50 av Feminaz

Lyssnas

Lyssnas

Lyssnas in i det innerstas rum

Från tidig morgon till sen timme

följer blicken vita fjärlars mjuka resa genom rymden

lyssnas där skuret är

där smärtan pulserar sin lidelse

som att det gör ont att andas

och ändå andas du

Vita stearinljus brinner din längtan

Så stilla, som att allt är snöklätt, befriat sin strävan

en stund

medan du ser vita vingars mjuka prakt

nästan så det gör ont att se

så ofattbar skönhet

kommer till dig och omsluter din trötthets trötthet

Som att du somnar i något mjukt

Som att du får glömma dina skuldestenar

en stund

Doftar vit mossa

Som att du är i dvala, utanför dig själv, vilar för att läkas

sluter ögonen

och någon sjunger ditt hjärta

du behöver inte göra det själv

det doftar jord

Du ser in i stillhetens låga, länge

Din kropp är varm

Du skulle kunna värma en frusen fågel i dina händer

och du ser smärtan, smärtan i ditt eget ansikte

men du är inte längre bunden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Feminaz med Poeter.se id #27334 innehar upphovsrätten